

Ty mi dáš poznať cestu života; pred Tvojou tvárou je sýtosť radosti, v Tvojej pravici je večná blaženosť. Žalm 16,11

NOVÝ ROK

A čo činíte slovom alebo skutkom, všetko činite v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho.
Kolosenským 3,17

1. UTOROK Jakub 4,13-15

Ak Boh dá... Z Božej milosti sa opäť začína Nový rok. Pred nami je dvanásť mesiacov plných najrôznejších zážitkov, radostí, výsledkov, ale iste aj skúšok, bolestí a nezdarov. Ako dobre, že nemôžeme vedieť všetko dopredu, pretože, ak sme optimisti, v perspektíve samých dobrých vecí by sme iste zabudli na potrebu pokánia a bolestivý kríž, ktorý patrí k životu. A v prípade pesimistov by sme sa pod hrôzou všetkého zlého celkom iste zrútili a stratili akúkoľvek nádej a dúfanlivosť (slovo dúfanlivosť, gr. parrézia, napr. z 1J 3,21 znamená „radostná dôvera v Boha“). Dopredu však nevidíme. Môžeme si plánovať, ale nemáme nijakú istotu budúcnosti. Čo však máme, to je naša viera a radostná dôvera v Pána Boha a nádej v Jeho zasľúbenia. – – Preto sme dnes pripravení na úžasné vedenie vynikajúcim Sprievodcom životom – Kristom Pánom. S takýmto výhľadom je začiatok roka celkom nádejný. Ak On dá, budeme živí a ešte mnoho vykonáme na Jeho slávu. To je naša úloha aj náš cieľ. (ES 70)

Monika a Ľuboslav Beňovci

Predo mnou sa ohne každé koleno; každý jazyk bude prisahať a vyznávať: Len v Hospodínovi mám spásu a moc. Izaiáš 45,23-24

Preto kl'akám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi. Efezským 3,14-15

Lukáš 4,16-21 :: Príslovia 16,1-9 :: Žalm 100 :: Modlíme sa za: Modlitebné spoločenstvo ECAV na Slovensku

2. STREDA Lukáš 3,1-6

Čo ti zacláňa v živote? Jeden starý príbeh hovorí o starcovi, ktorý mal starosť, ako odstrániť pred svojho domu kopec, ktorý mu bránil vo výhľade a zacláňal mu slnko. Rozhodol sa, že ho bude spolu so synmi prenášať na iné miesto. A tak sa spolu dali do práce. Keď ich uvidel sused, zasmial sa a povedal im: „Iba naivný človek sa môže podujat' na takúto prácu. Veď je predsa nemožné, aby niekoľko ľudí prenieslo taký kopec na iné miesto.“ Odhodlaný stavec prerušil na chvíľu prácu, vystrel si chrbát, obrátil sa k slnku a spokojne povedal: „Keď ja zomriem, ostanú tu po mne moje deti a po nich ich deti. Tento vrch je naozaj veľký, ale nie je schopný stať sa ešte vyšším. Naopak, o toľko bude nižší, o koľko ho znížime našou každodennou prácou. Prečo by sme to teda nemali robiť?“ Utriel si pot z čela, chytil do rúk lopatu a bez akéhokoľvek náznaku pesimizmu deň čo deň prenášal horninu, ktorá mu zavádzala. Tu sa však príbeh nekončí. Postoj starca tak dojal Pána Boha, že jedného dňa poslal na Zem svojich anjelov, aby preniesli veľký vrch, s ktorým sa roky obdivuhodný stavec pasoval. Čo sú to za vrchy, aké sú to kopce, ktoré nám prekážajú vo výhľade, v živote? Túto otázku je dobré položiť si hneď na začiatku nového roku. Ak si na ňu v pokore odpovieme a ak budeme i počas tohto roku trpezlivo a usilovne pracovať, Pán Boh nám pošle pomoc a aj my sa staneme svedkami Božieho spasenia. (ES 496)

Jaroslav Ďuriš

Bázeň pred Hospodínom je počiatkom poznania. Príslovia 1,7

Peter hovorí: Boh nikoho neuprednostňuje, ale že Mu je príjemný, kto v ktoromkoľvek národe sa Ho bojí a koná spravodlivo. Skutky apoštolov 10,34.35

Józua 24,1-2a.13-18.25-26 :: Modlíme sa za: Adamovské Kochanovce (Po)

3. ŠTVRTOK Lukáš 3,7-14

Krst pokánia. Ján (zvaný Krstiteľ) bol vo svojom období významnou postavou, ktorá sústredovala okolo seba zástupy ľudí. Bol posledný zo starozákonných židovských prorokov, ktorý pripravoval izraelský národ na Mesiášov príchod. Ohlasoval epochu spojenú s dôležitou zmenou kvality života. Túto zmenu Ján symbolizoval krstom, ktorý praktizoval umytím vodou v Jordáne. Vďaka jeho jasnej zvesti ľudia

pochopili, že ich život je naplnený hriechom, ktorého sa vlastným snažením nedokážu zbaviť. Aby unikli trestu za doterajší život, potrebujú konať pokánie, oľutovať svoj doterajší negatívny spôsob života. Mnohí z nich však úprimné pokánie a zmenu života nahradili formálnym aktom krstu. Preto Ján použil pre nich tvrdé napomenutie: „**Vreteničie plemä, kto vám ukázal, ako uniknúť budúemu hnevu?**“ (v. 7). Nedá sa spoliehať ani na to, že dedičstvo duchovných otcov dokáže nahradiť kvalitu života. Aj dnes sa v cirkvách často stretávame s formálnym praktizovaním kresťanských úkonov, ktoré akoby stačili nahradiť živé nasledovanie príkladu Pána Ježiša. Žiaľ, i v našej cirkvi sa často spoliehame na príklad našich významných osobností, ktoré akoby nám stačili ako náhrada za našu službu, vernosť, obetavosť a lásku. Aj Syn Boží nás vyzýva: „**Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy činili tak, ako som vám ja učinil**“ (J 13,15). Hľadajme úprimný spôsob nasledovania Jeho života! (ES 491)

Ján Huba

Cudzinec, ktorý sa zdržuje u vás, nech vám je ako domorodec. 3.Mojžišova 19,34

Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo ňou niektorí – nevedomky – pohostili už anjelov. Židom 13,2
2.Mojžišova 2,1-10 :: Modlíme sa za: Babiná (Ho)

4. PIATOK Lukáš 3,15-20

Pokorný. O Jánovi Krstiteľovi si mnohí jeho súčasníci mysleli, že on je ten očakávaný Mesiáš. Ján však skromne zdôrazňoval rozdiel medzi sebou a Ježišom Kristom. Pokorne vyznával, že plnosť krstu Božieho Syna je spätá s plnosťou nebeského Otca. Krst Mesiáša je očakávaný – je naplnený Duchom Svätým a ohňom, ktorý spálil nečistotu – plevy. Jánov napriek svojmu významnému postaveniu vyznáva: „**Nie som hoden rozviazať Mu remienky na obuvi**“ (v. 16). Krst Duchom Svätým môžeme porovnať s naplneným krstom v súvislosti s apoštolom Pavlom, podľa Sk 9,17 alebo Sk 19,5-6. **Duch Svätý sa prejavuje vo svojej slobode** – podľa 1. Kor. 12. kap., 14. kap. – a **spája nás s Pánom Ježišom Kristom**. Ako často sa dnes vyžaduje väčšia úcta ľuďom nielen v spoločnosti, ale žiaľ, často aj v cirkvi, než nášmu Spasiteľovi?! Napríklad, Božieho Syna často oslovujeme „Ježiš“ – na druhej strane si medzi sebou potrpíme na oslovenia „excelencia“, „dôstojný pán“, „vznešený...“ (ES 173)

Ján Huba

Vtedy som povedal: Beda mi, som stratený, lebo som mužom nečistých perí a bývam uprostred Puďu nečistých perí. Izaiáš 6,5

Vaša reč nech je vždy milá, duchaplná, aby ste vedeli, ako máte každému odpovedať. Kolosenským 4,6

1.Mojžišova 21,1-7 :: Modlíme sa za: Baďan (Ho)

5. SOBOTA Lukáš 3,21-38

Boží Syn a Jeho krst, Jánove svedectvá. Pán Ježiš sa dal pokrstiť, hoci ako Boží Syn nepotreboval odpustenie hriechov. Nebeský Otec však zvýraznil pre všetkých potrebu milosti a na druhej strane zdôraznil zostúpenie Ducha Svätého na Neho v podobe holubice. Tým sa zvýraznilo Božie Synovstvo Pána Ježiša. V Luk. 3,23-38 je presne zaznamenaný rodokmeň Pána Ježiša od Adama, cez Dávida až po Jozefa. Rodokmeň tiež potvrdil proroctvá o Mesiášovi, o Božom Synovi. Ján Krstiteľ bol jedným z najčastejších Mesiášových svedkov. Svedčil: „**Ten, ktorý prichádza po mne, je predo mnou... Ja som hlas volajúceho na púšti. Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta! On musí rástť – a ja sa umenšovať!**“ Kiež by sme vedeli svedčiť o svojom Spasiteľovi tak, ako Ján! Svedectvo patrí svojmu národu, spoluveriacim, rodine. Netreba hľadať významné postavenie pre seba, ale svojim súkmeňovcom treba nájsť blízke spoločenstvo s Božím Synom. (ES 293)

Ján Huba

Ucho, ktoré počuje, a oko, ktoré vidí – oboje učinil Hospodin. Príslovia 20,12

Vtedy im (učenikom) otvoril rozum, aby pochopili Písma. Lukáš 24,45

1.Mojžišova 9,12-17 :: Modlíme sa za: Baďín (Zv)

Zjavenie Pána. Epifanias

Tma prechodí a svieta už pravé svetlo. **1.Jánov 2,8b**

6. NEDEĽA **Matúš 2,1-12**

Dieťaťko s jeho matkou. Hlavný fakt je jasný: Ježiš sa narodil v judskom Betleheme za dní kráľa Herodesa (v. 1). Mudrci od Východu hľadali v ňom kráľa židovského (v. 2). Herodes sa pýtal najvyšších kňazov a starších, kde sa má narodiť Kristus, teda Mesiáš (v. 4), ale hoci sa pýtal na Pomazaného Hospodinovho, jeho úmysel bol – zabiť ho. Lebo veď bezbožník si trúfa ísť aj proti Pánu Bohu. Najvyšší kňazi a starší vedeli o mieste, poznali proroctvo: „hľadajte v judskom Betleheme.“ Verili Písmu a určite čakali, že sa narodí tam. Ani keď to však oznamovali pastieri, nešli sa tam pozrieť. Ani keď mudrci hľadali Kráľa, nešli sa s nimi pozrieť. Neskôr, keď už Pán Ježiš pôsobil v Izraeli, chýbal im tento poznatok. Nevedeli, kde sa Pán Ježiš narodil (Ján 7,42-52). Mudrci nakoniec vošli do domu (už nie teda do maštale k jasličkám), našli dieťaťko s Máriou, Jeho matkou. Dnes je to veľká vec, keď je dieťaťko so svojou matkou! Pokloňme sa Pánovi Ježišovi spolu s nimi! (ES 39)

Viola Fronková

Keď si však poviem: Nebudem Ho spomínať a nebudem už kázať v Jeho mene, tak mi je v srdci, akoby bol žeravý oheň zovretý v mojich kostiach. Jeremiáš 20,9

Beda by mi bolo, keby som nekázal evanjelium! 1.Korinským 9,16

Efezským 3,2-3a.5-6 :: Izaiáš 60,1-6 :: Žalm 16 :: Modlíme sa za: Biblickú školu v Martine

7. PONDELOK Lukáš 4,1-13

Vítaziť v pokušení. Každý deň sme konfrontovaní s množstvom pokušení a diablových úskokov. Každý deň vždy znova a znova stojíme pred otázkou, či dnes skončíme ako víťazi, alebo ako porazení. Ako obstáť v pokušení? Akým spôsobom máme bojovať proti diablu? Je možné byť na strane víťazov? Všimnime si Ježišov zápas! On rovnako, ako my, bojoval s pokušením uspokojiť svoje telesné potreby. Mal možnosť získať moc a vládnuť. A bol v pokušení manipulovať Boha pre svoje ciele. On však v týchto pokušeníach obstál. A akými zbraňami získal víťazstvo? **Bol plný Ducha Svätého**, ktorý Ho viedol k pokore, vďaka čomu vedel, že nepotrebuje mať moc a vládnuť. **Mal za sebou pôst**, ktorý je najlepšou zbraňou na skrotenie telesných túžob a vášní. A nakoniec **žil v úplnej poslušnosti svojmu Otcovi**, čo Mu bránilo v manipulácii Boha. – Používajme vo svojom živote rovnaké „zbrane“ ako náš Spasiteľ! Len tak budeme každý deň stáť na strane víťazov, ktorí verne kráčajú so svojím Bohom. (ES 245)

Vladimír Maťaš

Vtedy Józua padol na tvár k zemi, klaňal sa mu a povedal: Čo chce povedať môj pán svojmu služobníkovi? Józua 5,14

Ježiš hovorí: Matkou a bratmi sú mi tí, čo počúvajú slovo Božie a zachovávajú ho. Lukáš 8,21

1.Ján 3,1-6 :: Modlíme sa za: Bánovce nad Bebravou-Horné Ozorovce (Po)

8. UTOROK Lukáš 4,14-30

„Ale On (Ježiš) prešiel pomedzi nich a vzdialil sa.“ Ježiš, ktorý neváhal opustiť Božiu slávu, **vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka** (Fil 2,6), aby sa nám priblížil, je tu v takej pozícii, že sa musí vzdialiť. Čo je to za bieda, keď sa ľudia zriekajú jedinej záchranu?! V ich strede bol samotný Boh, ktorý im ponúkal pravé vyslobodenie z otroctva hriechu, prepustenie zo žalára klamstva, navrátenie zraku a uzdravenie, no ich srdcia boli také sebecké a pyšné, že pred sebou videli iba „**Jozefovho syna**“. A namiesto toho, aby v pokání prijali Božiu záchranu, Boha vyhnali. Ako je to s nami? Nie sme aj my podobní ľuďom z Nazareta? **Boh k nám nielen že prehovára Svojím Slovom, ale má moc aj uzdraviť a konať v našom živote.** Konať oveľa väčšie veci, ako sú naše predsavzatia, ktoré si na nový rok zvykneme dať. No dôležitou podmienkou je, aby sme v Ježišovi, ktorého Príchod na túto Zem sme si nedávno pripomínali, spoznali živého Boha, ktorého Slovo dokáže zatriať našim životom. Nech je tento rok aj na základe tohto Slova vzácnym rokom Pána v našich v životoch! (ES 454)

Vladimír Maťaš

Však Ty si uprostred nás, Hospodine, a Tvoje meno nosíme. Neopúšťaj nás! Jeremiáš 14,9

Ježiš hovorí: Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta. Matúš 28,20

1.Ján 2,12-17 :: Modlíme sa za: Banská Bystrica (Zv)

9. STREDA Lukáš 4,31-37

Radi sa nechávame ohurovať zázrakmi. Sme fascinovaní, keď vidíme niečo nezvyčajné a s úžasom o tom hovoríme. Takí boli aj ľudia v Ježišovej dobe. Čudovali sa tomu, že Ježiš dokázal pomôcť človeku, ktorý bol – v dnešnom ponímaní – duševne chorý. Oslobodil ho z jeho trápenia a dal mu nový život. Boh nezabúda na svoj ľud ani dnes. Robí zázraky, uzdravuje a dáva nový život mnohým strateným a hriešnym ľuďom. Sú toho svedkami mnohí veriaci, ale aj neveriaci. Kto však svedčí o tejto Božej milosti? Kto hlása, že Ježiš je svätý Boží? Kto vyznáva, že Ježiš je Pán? V biblickom texte to bol hlas démona, ktorý vykrikoval silným hlasom. Ale vari Pán Ježiš potrebuje, aby svedectvo o Ňom znelo z úst Jeho nepriateľov? Nie! Túto úlohu zveril nám! **Od nás očakáva verné a nebojácne svedectvo o tom, že On je živý Pán, ktorý zachraňuje človeka nielen z telesného trápenia, ale aj z duchovnej smrti.** Nedajme sa klamať diablom! Nebuďme ohúrení z toho, že ten, ktorý stvoril život na Zemi, dokáže napraviť to, čo hriech pokazil! Radšej v pokore a s radosťou zvestujme Božiu milosť a odpustenie hriechov ľuďom, ktorí o tejto milosti a odpustení ani len netušia! (ES 475)

Vladimír Maťaš

Lebo som ťa bil vo svojom hneve, ale vo svojej priazni som sa zlutoval nad tebou. Izaiáš 60,10
Pristupujme teda s dôverou ku trónu milosti, aby sme prijali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas. Židom 4,16

Efezským 4,17-24 :: Modlíme sa za: Banská Bystrica-Radvaň (Zv)

10. ŠTVRTOK Lukáš 4,38-44

Hrdina hľadá ticho. Ježiš uzdravuje. Známych aj neznámych. Je ochotný pomôcť komukoľvek. Dokazuje svoju moc – stačí pohroziť zlým silám alebo dotknúť sa chorého miesta na odohnanie choroby. Zlí duchovia vyhlasujú o ňom pravdu, keď kričia, kým On je. Víťazné ťaženie! Ale v istom bode sa Ježiš od všetkých vzdáľuje, hľadá ticho a pokoj. Chce vedieť, ako má ísť ďalej a po stíšení to vie. Evanjelium sa musí šíriť ďalej. V Galilei je oveľa viac miest a dedín ako jedna; viac ľudí, ako ten zástup, ktorý Ho zdržiava... Ježiš to už jasne vidí. Aj my vo svojom živote potrebujeme mať rovnováhu medzi prácou a oddychom, medzi spoločnosťou iných ľudí a tichom. Lebo práve v tichu a samote k nám hovorí Boh. Jeden deň a jedna hodina v týždni sú však zúfalo málo! Zvyčajne sa vyhovárame na čas, ale niekedy sa úplne stačí zastaviť, sadnúť si. Stíšiť zvuky okolo seba aj hluk v nás... a započúvať sa do ticha... a Boh sa ozve. A povie nám, ako ďalej. (ES 318)

Zuzana Vaľovská-Bielená

U Hospodina, nášho Boha, niet nepravosti, ani uprednostňovania osôb, ani úplatkárstva. 2.Kronická 19,7

I približovali sa k Nemu samí publikáni a hriešnici, aby Ho počúvali. Ale farizeji a zákonníci reptali a hovorili: Tento hriešnikov prijíma a jedáva s nimi. Lukáš 15,1-2

1.Jánov 1,5-7 :: Modlíme sa za: Banská Štiavnica (Ho)

11. PIATOK Lukáš 5,1-11

Zázrak povzbudenia. Ako by sme aj my chceli mať taký rýchly úžitok zo svojej práce! Povedané rybárskym slovníkom, „raz odtiahnuť na more a mať siete plné rýb!“ Ale nemyslím si, že by Ježišovi v tomto prípade išlo práve o ryby. Tu totiž ide o omnoho viac. Príbeh sa začína rozprávaním o dave. Dav ľudí sa valí na Ježiša, aby počul, čo hovorí. A Ježiš po tom, čo dopovie, presvedča Petra, aby aj napriek predchádzajúcemu neúspechu ešte raz vyšiel na more a spustil siete. Chce mu ukázať niečo, čo si Peter zapamätá na celý život. Lovenie rýb je predpoveďou jeho budúceho úspechu, lebo o chvíľu bude Peter oslovený, aby lovil ľudí. My už vieme, že raz bude Peter, vedený Duchom Svätým, stáť na námestí v Jeruzaleme a rozprávať ľuďom o Ježišovi. Vieme, že na jeho kázeň sa obráti tritisíc ľudí. (Naozaj bohatý úlovok!) Ale Peter to ešte nevie. Ten deň je ešte ďaleko. Preto potrebuje povzbudenie do budúcich dní. Rovnaké povzbudenie dáva Boh aj nám, lebo ani my nevidíme, aký úspech bude mať naša snaha. A preto tiež potrebujeme povzbudenie. Majme dnes otvorené oči, aby sme Božie povzbudenie na dnes neprehliadli! (ES 633)

Zuzana Vaľovská-Bielená

Tvoji mŕtvi budú žiť. Izaiáš 26,19

Lebo keď veríme, že Ježiš umrel a vstal z mŕtvych, tak aj Boh privedie spolu s Ním všetkých, ktorí umreli v Ježišovi. 1.Tesalonickým 4,14

Lukáš 1,67(68-75)76-79 :: Modlíme sa za: Bardejov (Šz)

12. SOBOTA Lukáš 5,12-16

Ja som Mesiáš! Keď Židia očakávali Mesiáša, Záchrancu, ich učitelia predpovedali zázraky, ktoré urobí, keď príde. Zázraky, ktoré neurobil nikto iný pred Ním, preto budú výnimočné a dokáže ich urobiť len Mesiáš. Jedným z takýchto zázrakov bolo aj uzdravenie malomocného. Ale mesiášsky zázrak neprichádza z Ježišovho rozhodnutia. Impulzom preň je chorý muž a jeho viera. „**Pane, keby si chcel...**“ Musel mať teda nádej, že tým očakávaným Mesiášom je práve tento muž, Ježiš. A táto nádej zmenila jeho život. Ježiš, Mesiáš, ho naozaj uzdravil a zmenil jeho život. Zachránil ho z ťažkej choroby a odvrátil od neho blízku smrť. My, sestry a bratia, dobre vieme, kto je Ježiš, ale otázka znie, či využívame možnosti, ktoré nám ponúka? (ES 465)

Zuzana Val'ovská-Bielená

Ale Boh vykúpi mi dušu, z moci podsvetia ma iste vezme. Žalm 49,16

Pavol píše: Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti? Ale vd'aka Bohu skrze Ježiša Krista, nášho Pána! Rímskym 7,24-25

Zachariáš 8,20-23 :: Modlíme sa za: Batizovce (Ta)

1. nedeľa po Zjavení

Všetci, ktorých Duch Boží vedie, sú synovia Boží. **Rímskym 8,14**

13. NEDEĽA Matúš 3,13-17

Prechodné obdobie. Ján Krstiteľ Pánovi Ježišovi bránil v krste, keď sa k nemu prišiel dať pokrstiť. Ján bol plný Ducha Svätého, ale žiadal Pána, aby ho pokrstil, „**aby som bol pokrstený od Teba!**“ Žeby už predvídal, o čo ide a chcel byť pokrstený do cirkvi, Tela Kristovho? „**Nechaj teraz**“, povedal mu Pán. Ján Krstiteľ bol najväčší zo starozákonných prorokov, mal ukončiť historickú epochu Starej zmluvy. Pán Ježiš mal začať novú epochu Novej zmluvy, mal pred sebou Golgotuz a vzkriesenie. Zvládnuť prechodné obdobie, keď spoločnosť prechádzala z jednej etapy do druhej, bola veľká zodpovednosť. Pán Ježiš vedel, čo sa ešte môže po starom a čo ešte nie po novom. Ťažké chvíle čakali obidvoch Bohu milých služobníkov, Jána i Pána Ježiša: Jánovi sťali hlavu, Pána ukrižovali. Pán Boh však o tom vedel a na službu ich vystrojil. Nebesá sa otvorili, Duch Svätý zostúpil na Pána Ježiša a bolo počuť hlas z nebies: „**Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.**“ Ak ste práve v prechodnom období – už nechcete žiť po starom, ale neviete ešte žiť po novom, už teraz sa modlím za Vás! (ES 44)

Viola Fronková

On je Hospodín, nech urobí, čo uzná za dobré. 1.Samuel 3,18

A tým, že ste ustarostení, kto z vás môže si predĺžiť vek čo aj len o laket'? Keď teda ani najmenšie nemôžete, prečo ste ustarostení o ostatné? Lukáš 12,25-26

Rímskym 12,1-3(4-8) :: Ján 1,29-34 :: Žalm 72 :: Modlíme sa za: Bratislavský seniorát

14. PONDELOK Lukáš 5,17-26

Každý deň stretnúť človeka. Lukáš, povoláním lekár, tiež zaznamenal príbeh o uzdravení porazeného. Muži, ktorí chceli porazeného na nosidlách priniesť priamo pred Ježiša, ho nakoniec – kvôli veľkému zástupu ľudí – spustili s nosidlami cez otvor v streche. Vďaka zaujímavému začiatku sa výklad príbehu sústreďuje často na jednu vec: cenu priateľstva. Boli však všetci štyria (presný počet uvádza Mk 2,3) priateľmi porazeného? Možno iba jeden a možno ani ten... Ľudia, ktorí sú v núdzi a nemajú byť čím pre druhých „prospešní“, nemajú veľa priateľov. Stále platí: „**Bohatstvo rozmnožuje počet priateľov, ale chudobného opúšťa jeho priateľ**“ (Pr 19,4), pričom bohatstvom môže byť aj zdravie, postavenie... Nech už išlo o kohokoľvek, minimálne jeden zo štyroch mužov mal aktívnu vieru a ňou „nakazil“ aj ostatných. Spolu sa nezastavili ani pred vážnym problémom a boli vynaliezaví. „**Keď (Ježiš) videl ich vieru...**“ (v. 20), nasledovalo uzdravenie ducha i tela porazeného. Ján Kostra vo svojej básni „*Každý deň*“ píše: „*Každý deň stretnúť človeka, to stačí... Deň, v ktorom nestretneš ho, stratený je... Jedno, či náhliš sa, jedno, či ležíš chorý, jedno, či drvíš skaly a prenášaš hory...*“ Bez ohľadu na našu situáciu, buďme aj my pre iných takýmto človekom. Možno pre niekoho úplne neznámeho, koho práve dnes stretne v núdzi... (ES 498)

Janka Mináčová-Martincová

Lebo Hospodin Boh je slnkom a štítom. Žalm 84,12

Lebo Boh, ktorý povedal: Nech z temnosti zažiari svetlo! – zažiari v našich srdciach, aby svietilo poznanie slávy Božej v tvári Kristovej. 2.Korinským 4,6

Skutky apoštolov 10,37-48 :: Modlíme sa za: Bátovce (Dn)

15. UTOROK Lukáš 5,27-32

Čo je vo vnútri človeka? Záver príbehu poznáme: Lévi (Matúš, neskôr pisateľ Evanjelia podľa Matúša) všetko zanechal, vstal a nasledoval Ježiša. Aký je kľúč k tomu, že Pán Ježiš vedel, čo je vo vnútri človeka? Apoštol Pavol píše: „Boh totiž zjavil nám to Duchom: lebo Duch skúma všetko, aj hĺbokosti Božie. Ved' kto z ľudí vie, čo je v človeku, ak nie duch človeka, ktorý je v ňom? Tak ani veci Božie nepoznal nikto, iba Duch Boží“ (1K 2,10-11). Pán Ježiš mal na tejto Zemi hlboký, duchovný vzťah k svojmu nebeskému Otcovi. „Zavčas nadržanom, ešte za tmy, vstal a vyšiel, odišiel na osamelé miesto a tam sa modlil“ (Mk 1,35). Nikdy nebudem vidieť to, čo videl a poznal Pán Ježiš. Skrze Ducha Svätého, ktorého nám zanechal, nám chce však aj dnes – ak o to máme skutočne záujem – pomôcť pochopiť iného človeka. Spoznať, napr. pravú motiváciu iných ľudí, ktorá ich viedla k určitému skutku, ktorý im nevieme odpustiť, či pochopiť ho... Každodenne, už zavčas rána vyhl'adávejme Božiu blízkosť a modlíme sa za väčšiu citlivosť voči ľuďom a ich potrebám okolo nás. (ES 456)

Janka Mináčová-Martincová

Aj sluha Tvoj sa dáva Tvojími príkazmi napomínať. Žalm 19,12

Lebo niet dobrého stromu, ktorý by rodil zlé ovocie, a zase niet planého stromu, ktorý by rodil dobré ovocie. Lukáš 6,43

Józua 3,9-17 :: Modlíme sa za: Beckov (Po)

16. STREDA Lukáš 5,33-39

Neplátajme diery v novom živote starými záplatami. „A nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus“ (G 2,20), píše apoštol Pavel galatským kresťanom. Následne im dáva množstvo rád, ako vytrvať vo viere, lebo vie, že to nie je v každej situácii kresťanského života vždy také jednoznačné a jednoduché. Navyše, keď nás za naše skutky (okrem nášho svedomia) často súdia aj iní, podobne, ako farizeji a zákonníci odsudzovali Ježišových učeníkov za to, že pili a jedli s colníkmi a hriešnikmi. No i v živote kresťana zostávajú nezaplnené miesta, ktoré je potrebné naplniť. Pán Ježiš v 36. verši svojim učeníkom hovorí: „Nikto neodtrhne záplatu z nového rúcha, aby zaplátal ňou staré, lebo ved' potrhá aj nové, a na staré sa ani nehodí záplata z nového.“ Neplátame niekedy naše potreby „starým spôsobom“ tak, ako to robí svet okolo nás? Výsledok však nie je uspokojivý. Vidíme to sami a v konečnom dôsledku aj ľudia okolo nás. Nie je ľahké zbaviť sa „starej záplaty“... Apoštol Pavel dáva galatským kresťanom ešte jeden veľmi dobrý a osvedčený recept na život, ktorý sa oplatí zachovávať: „Hovorím však: Žite podľa Ducha a nebudete vykonávať žiadosti tela. Lebo telo žiada proti duchu a duch proti telu; ony si navzájom odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli“ (G 5,16-17). (ES 448)

Janka Mináčová-Martincová

Obráťte sa ku mne a dajte sa zachrániť, všetky končiny zeme, lebo ja som Boh, a iného nieto. Izaiáš 45,22

Vtedy povedal pán sluhovi: Vyjdi na poľné cesty a medzi ohrady a prinúť (ich) vojsť, aby sa mi naplnil dom. Lukáš 14,23

Kolosenským 2,1-7 :: Modlíme sa za: Betliar (Ge)

17. ŠTVRTOK Lukáš 6,1-5

Sobota alebo nedeľa? Je to veľká škoda pre kresťanstvo a, samozrejme, pre samotných kresťanov, ale aj pre celý nekresťanský svet, že sa tak málo zdôrazňuje, prečo my, kresťania, miesto soboty svätíme nedeľu. – Vzťah Boha k ľudstvu graduje od samého začiatku histórie spasenia. Hospodin uzatvára prostredníctvom Noácha, Abraháma a Mojžiša zmluvy a každá z nich je akoby na vyššej úrovni, ale tú najdokonalejšiu zmluvu uzatvára skrze svojho Syna, Ježiša Krista. Je to zmluva spečatená nie krvou obetných zvierat, ale Jeho vlastnou. V obeti Božieho Baránka sa všetko završuje a dokonale napĺňa. Mojžišov Zákon je prekonaný Zákonom lásky. „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás“ (J 13,34). – Boh sa nepomýlil,

keď vo svojej Prozreteľnosti ustanovil, aby Pán Ježiš vstal z mŕtvych v nedeľu. Nedeľa nenahrádza sobotu, teda nie je to kresťanský šábes, ale je to sviatok zmŕtvychvstania. Východní kresťania si zachovali pôvodný názov „voskresenie“. Náš názov „nedeľa“ pripomína skôr nič nerobenie, než slávenie najväčšieho kresťanského sviatku. – – Nebuďme novodobými farizejmi a nehľadajme problémy tam, kde nie sú, ale s vďačným srdcom, radostnou myslou a v novote ducha oslavujme Božiu lásku a dobrotu za milosť spasenia v Pánovi Ježišovi Kristovi! (ES 147)

Jaroslav Kratka

Rozptýlených zhromaždím, ich hanbu zmením na chválu a dobré meno na celej zemi. Sofoniáš 3,19

Verný je Ten, ktorý vás povoláva; On to urobí. 1. Tesalonickým 5,24

Marek 10,13-16 :: Modlíme sa za: Blatnica (Tu)

18. PIATOK Lukáš 6,6-11

Litera zabíja, Duch oživuje. Aj dnes žijú medzi nami zákonníci a farizeji, ktorí miesto toho, aby hľadali Božiu tvár a pýtali sa, aká je Jeho vôľa (1 Paralipomenon 16,11), hľadajú, čo by Mu mohli vytknúť. Často počujeme námietky: „Kde bol Boh, keď to, či ono dopustil?“ Alebo: „Boh ma ignoruje“, z čoho vyplýva, že Boh nehovorí pravdu, keď vraví, že je Láska atď. – – No ešte horší sú všelijakí náboženski blúznivci, ktorí „presne vedia“, ako to chodí nielen na Zemi, ale aj v nebi a osobujú si právo sudcov. To všetko robia v Božom mene a vôbec nechápu, že Božie kráľovstvo tým nebudujú, ale ničia. – – Aby sa to nestalo aj nám, musíme mať na pamäti nasledujúce slová Písma: „**On nás urobil súcich za služobníkov Novej zmluvy, a nie lítery, ale Ducha; lebo litera zabíja, kým Duch oživuje**“ (2Kor 3,6). – Litera zabíja predovšetkým dobrotu a láskavosť srdca, zabíja milosrdenstvo. A načo je kresťanstvo bez milosrdenstva? – Každý, kto koná bez lásky, dokonca aj v záujme pravdy, koná v rozpore s Duchom Svätým. – Možno namietnete, že aj apoštol Peter konal bez milosrdenstva, keď nechal zomrieť Ananiáša a Zafíru, ale urobil to iba raz a my nemáme istotu, že to bolo v súlade s Božou vôľou. No keď ho Pán Ježiš poučil, už sa nikdy nič podobné v jeho živote nezopakovalo. (ES 642)

Jaroslav Kratka

Boh hovorí: Odteraz ti dám počuť nové veci, utajené veci, o ktorých si nevedel. Izaiáš 48,6

Kto má uši na počúvanie, nech počuje! Lukáš 8,8

Lukáš 12,49-53 :: Modlíme sa za: Bratislava-Dúbravka (Ba)

19. SOBOTA Lukáš 6,12-16

Povolaný na vyvolenie. Občas sa aj medzi úprimne veriacimi kresťanmi ozývajú hlasy, že na to, aby človek mohol slúžiť Bohu, musí byť k tomu vyvolený. Mnohí sa odvolávajú na verš z Matúšovho evanjelia: „**Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených**“ (Mt 22,14). Nuž, ako je to teda? – Za Pánom Ježišom chodili nespočetné davy ľuďí, o ktorých môžeme povedať, že boli povolaní, ale postupne Ho opúšťali a nakoniec zostala len hŕstka verných, ktorí patrili k tým vyvoleným. Keď pozorne čítame dnešné evanjelium, zistíme, že aj Judáš Iškariotský bol vyvolený a predsa sa nestal Ježišovým apoštolom. – Každý človek, ktorý počuje evanjelium, je povolaný. Povolaný k tomu, aby nasledoval Krista a stal sa Jeho vyvoleným. Lenže nie každý, kto aj uverí evanjeliovej zvesti, svoj život s dôverou odovzdá Kristovi. – V poslednej knihe Novej zmluvy nájdeme aj tieto slová: „**...lebo on je Pán pánov a Kráľ kráľov; aj tí, čo sú s ním, povolaní, vyvolení a verní**“ (Zj 17,14). Všetci sme vlastne povolaní k vyvoleniu a od nás záleží, či k nemu dospejeme. – Niečo iné je, keď nás Pán Cirkvi povoláva ku konkrétnemu pôsobeniu: „**A v cirkvi Boh jedných ustanovil za apoštolov, druhých za prorokov, tretích za učiteľov...**“ (1Kor 12,28). Všetci sme totiž súčasťou Kristovho tela, čo je cirkev, ktorej On je hlavou, a každý z nás má v tomto tele svoje poslanie. (ES 633)

Jaroslav Kratka

Lebo Hospodin zaistí práva svojmu ľudu a zľutuje sa nad svojimi služobníkmi. 5. Mojžišova 32,36

Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spať, čo bolo zahynulo. Lukáš 19,10

Matúš 6,6-13 :: Modlíme sa za: Bratislava, Legionárska (Ba)

Posledná nedeľa po Zjavení

Nad tebou vychádza Hospodin a Jeho sláva sa zjavuje nad tebou. **Izaiáš 60,2**

20. NEDEĽA **2. Korinským 4,6-10**

Poklad v hlinených nádobách. Pri stvorení sveta bola Zem nevábna a pustá, len oživujúci Duch Boží sa vznášal nad vodami. A Boh riekol: „**Nech je svetlo!**“ Pri stvorení nového života v hriešnikovi je to podobné: srdce hriešnika je ako nevábna a pustá Zem. Keď človek počuje evanjelium, zaskvie sa v jeho duši svetlo, osvieti tmú hriechu a človek vidí jasne: tu je svätý Boh, ale ja som hriešny. No z tmy zasvieti tvár Kristova a človek volá: „Pane Ježišu, odpusť mi moje hriechy a zmiluj sa nado mnou!“ Kristova tvár sa skvie v našom srdci, aby sme **rástli v známosti slávy Božej**. Blahoslavený je človek, ktorý prijme odpustenie hriechov a prijme vzácny poklad – Pána Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa! **Ten poklad máme v hlinených nádobách** (v. 7). Niekedy akoby sme mali na ružičkách ustlané, inokedy sme stiesnení, v rozpakoch, prenasledovaní, občas zrazení k zemi, zomierame sebe. Moc Božia je však pri nás aj v nás. Keď už nevládzeme žiť ani veriť, On je verný. Žijeme z Jeho viery – z viery v Pána Ježiša. Náš život je skrytý s Kristom v Bohu. (ES 46)

Viola Fronková

Hľadajte Hospodina, všetci pokorní zeme, ktorí plníte Jeho nariadenia. Hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru! Sofoniáš 2,3

Ak ste teda boli vzkriesení s Kristom, hľadajte to, čo je hore, kde Kristus sedí na pravici Božej.

Kolosenským 3,1

Matúš 17,1-9 :: Ján 12,34-36(37-41) :: Žalm 40 :: Modlíme sa za: Časopis Cestou svetla

21. PONDELOK Lukáš 6,17-26

Chameleón. Chameleóny sú zaujímavé tvory, dokážu sa prispôbiť svojmu okoliu nielen farbou, ale dokonca majú schopnosť na svojom tele vytvoriť aj vzor alebo štruktúru svojho okolia. Prečo sa maskujú? Chránia sa. Dôvodom nášho stvorenia však nie je zapadnúť, prispôbiť sa väčšine, zamaskovať sa, aby sme sa nejako ochránili. Ježiš nás volá z našich úkrytov von – k Nemu. ON chce byť našou ochranou. Ľudia to vtedy pochopili a prichádzali k Nemu. Vyšli zo svojho prostredia splývajúceho z ich okolím. Nebáli sa uznať si, že sú chorí a Ježiš ich musí vyliečiť. Aj trápení nečistými duchmi pocítili oslobodenie. No tým sa to neskončilo. Pán Ježiš im pomáhal, aby neprevzali rolu chameleóna, aj neskôr. Ukázal im, že šťastní nie sú tí, čo sa ženú za blahobytom, ale že kráľovstvo Božie patrí chudobným; že stabilita nášho života nespočíva v tom, aby sa splnilo všetko, po čom túžime, ale istota, že náš hlad bude raz nasýtený a náš plač sa zmení na smiech. Bohatí už naopak, majú svoje potešenie teraz – podľa svojich plánov a túžob, no nasýtení raz budú hladovať; teraz sa smejúci horko zaplačú; teraz oslavovaní a chválení už sú na ceste kompromisov. Takže, komu sa prispôbujete? Je tu Kristus, ktorý ťa aj dnes volá, aby si vystúpil zo svojho ochranného prostredia a urobil krok viery. (ES 458)

Lenka Janotková

Nech je požehnaný Boh, ktorý poslal svojho anjela a zachránil svojich služobníkov, ktorí Mu dôverovali. Daniel 3,28

Ani vlas sa vám nestratí z hlavy. Lukáš 21,18

2.Korinským 3,(9-11)12-18 :: Modlíme sa za: Bratislava-Petržalka (Ba)

22. UTOROK Lukáš 6,27-35

Synovia Najvyššieho. Pri kontrole oprávnenosti viesť motorové vozidlo, musíme predložiť vodičský preukaz. Na lezenie po skalách v Tatrách potrebujeme horolezecký preukaz. Pilotmi sa stávame až po zvládnutí teoretickej skúšky a praxe. Ako však preukázať, že patríme Bohu? Vedení Duchom Svätým sme uznali svoj hriech a vo viere sme prijali Božie odpustenie. No cesta posvätenia sa ešte len začala. Máme sa dokázať. Ako? Na vzdelaní tu vôbec nezáleží, ani na tom, aký sme v očiach ostatných. Indíciou nie je ani náš príjem, partner, naši priatelia alebo naša účasť na kresťanských podujatiach. Pán Ježiš sa v texte pýta ľudí: „Čo je to za milosť?“ To, či si prijal milosť, sa dokáže tým, či ty sám preukazuješ milosť druhým. Počúvaj Jeho otázky! Miluješ svojich nepriateľov? Činíš dobre tým, ktorý ťa nenávidia? Žehnáš tým, ktorí ťa preklínajú? Modlíš sa za tých, ktorí ti ubližujú? Nastavuješ tvár aj na druhý úder? Dáš košeľu tomu, kto ti vzal plášť? Dáš tomu, kto ťa prosí, ale hneď to žiadaš späť? Miluješ len tých, ktorí milujú teba? Činíš dobre len tým, ktorí činia dobré tebe? Požičiavaš len spoľahlivým? Zvláštne. Otázky mierené na moju osobu, meno, majetok, môj stred vesmíru... Čo platí o mojom zovňajšku, to závisí od toho, čo platí v mojom vnútri. Aj dnes sa usilujme vo svojom vnútri presadiť rozhodnutia skutočných synov Najvyššieho! (ES 248)

Lenka Janotková

Učte sa dobre robiť, hľadajte právo, ujímajte sa utláčaného! Izaiáš 1,17

Pamätajte na väzňov, akoby ste boli s nimi väznení, a na trpiacich, veď aj vy ste v tele. Židom 13,3
Ján 1,43-51 :: Modlíme sa za: Bratislava-Prievoz (Ba)

23. STREDA Lukáš 6,36-42

Milosrdní v nemilosrdnom svete. Poznáte to: pred hrou sa začína losovanie. Najprv sa vyberajú tí najsilnejší a najschopnejší a nakoniec zostanú tí najhorší. „Vezmi si týchto dvoch, ja si vezmem tohto“, znejú posledné slová. Možno menej očividne, ale tento spôsob výberu platí v mnohých oblastiach nášho života. Náš svet nepraje tým „horším“. A k tomu tu je ešte problém s rovnakou mierkou. J. Keller to pekne zhrnul slovami: „Ak niečo urobí druhý, je to hrozné, ak to urobíme my, je to len dôsledok nervov; ak si druhý trvá na svojom, je zaťatý, ak to robím ja, som vytrvalý; keď druhý nemá rád tvojich priateľov, má predsudky, keď to robíš ty, dokazuješ, že len poznáš ľudí; keď chce voči inému urobiť ústretový krok, je vtieravý, keď to robíš ty, si taktný; keď niečo dlho trvá inému, je spomalený, pri sebe to však beriem ako prácu s rozvahou.“ A takto by sme mohli pokračovať. Porozmýšľajme teda nad tým, koľko z tých nádherných stretnutí s Božím milosrdenstvom, s Jeho bezpodmienečnou láskou a posilou vo svojej slabosti, dávame poznať svojim vlastným milosrdenstvom voči bližným, ktorých nám Pán Boh každý deň posielal do cesty! Možno aj dnes budeme mať možnosť zastať sa, prijať, povzbudiť, priblížiť sa niekomu. Tak to využime! (ES 462)

Lenka Janotková

Či azda mám záľubu v smrti bezbožného – znie výrok Hospodina, Pána – a nie v tom, aby sa odvrátil od svojej cesty a ostal nažive? Ezechiel 18,23

Otec hovoril: Lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil; bol stratený, a našiel sa. Lukáš 15,24
Ján 3,31-36 :: Modlíme sa za: Bratislava-Rača (Ba)

24. ŠTVRTOK Lukáš 6,43-46

Tvoj charakter sa nedá skryť. Predstavte si, že v diaľke vidíte krásny ovocný sad! Prídete bližšie, aby ste ochutnali jeho ovocie a zistíte, že sú to len plánky. Aké sú vaše prvé myšlienky, pocity? Pán Ježiš končí svoju kázeň (známu ako Kázeň na hore), hovorí o pokrytctve a upozorňuje na **jedno z vážnych klamstiev v živote veriaceho nábožného človeka: to, aký v skutočnosti si, sa dá skryť.** Človek môže zahrať divadlo, vyhovárať sa na okolnosti, hádzať vinu na iného. Pravda je však taká, že naše skutky sú odrazom nášho charakteru a ten si potrebujeme cieľavedome pestovať. Ak túžime, aby náš život bol plný dobrého ovocia, sústreďme sa na strom – svoj charakter. Čo potrebuje Boh v mojom živote zmeniť? Čo – konkrétne pre mňa – znamená pestovať si Boží charakter? **Ak chceme, aby Pán Ježiš skrze nás menil okolie, vzťahy, začnime tým, že Mu dovolíme meniť nás!** (ES 645)

Daniel Kobyľan

Očakávanie spravodlivých prináša radosť. Príslovia 10,28

Musíte byť vytrvalí, aby ste vyplnili vôľu Božiu a dosiahli zaslúbenie. Židom 10,36

Zjavenie 1,(1.2)3-8 :: Modlíme sa za: Brezno (Zv)

25. PIATOK Lukáš 6,47-49

Viera, ktorá odolá v skúškach. Asi neexistuje človek, ktorý by si prijal, aby sa mu život zosypal ako domček s karát. Každý sa vedome, alebo podvedome usiluje nájsť pevný bod, stabilitu, istotu života. Múdrejší z nás sa pripravujú aj na budúce prívaly. Ako byť múdrom a nie bláznivým staviteľom svojho života? Ako **postaviť dobrý základ na skale?** Moje osobné presvedčenie je, že **skalou** môjho života je **Ježiš Kristus. Budovať dobrý základ** života, ktorý zaručí jeho večné trvanie, znamená **pestovať osobné blízke spoločenstvo s Bohom.** Čo však táto kresťanská veta znamená? Tu sa môžeme dopustiť **druhého z vážnych klamstiev v živote nábožného veriaceho človeka: čím viac viem o Ježišovi, tým je moja viera silnejšia.** Pán Ježiš sám v prečítanom texte tvrdí niečo iné – znie to až priveľmi progresívne a pritom tak jednoducho: **Silu viery neurčuje len to, čo viem, ale to ako podľa nej žijem.** To, čo sa v našom každodennom živote neprejaví ako konkrétny čin a postoj, je len ilúziou, bublinou, ktorá splasne pri prvom náraze nepriazne. **Pozorujúc svoj dnešný deň sa budem pýtať, čomu skutočne verím...** (ES 642)

Daniel Kobyľan

Svätá je, Bože, Tvoja cesta! Žalm 77,14

Ó, hĺbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytateľné sú Jeho súdy a nepochopiteľné cesty Jeho. Rímskym 11,33

Ján 8,12-20 :: Modlíme sa za: Brezová pod Bradlom (My)

26. SOBOTA Lukáš 7,1-10

Viera, ktorá odolá v skúškach. Asi neexistuje človek, ktorý by si prial, aby sa mu život zosypal ako domček s karát. Každý sa vedome, alebo podvedome usiluje nájsť pevný bod, stabilitu, istotu života. Múdrejší z nás sa pripravujú aj na budúce prívaly. Ako byť múdrom a nie bláznivým staviteľom svojho života? Ako **postaviť dobrý základ na skale**? Moje osobné presvedčenie je, že **skalou** môjho života je **Ježiš Kristus. Budovať dobrý základ** života, ktorý zaručí jeho večné trvanie, znamená **pestovať osobné blízke spoločenstvo s Bohom**. Čo však táto kresťanská veta znamená? Tu sa môžeme dopustiť **druhého z vážnych klamstiev v živote nábožného veriaceho človeka: čím viac viem o Ježišovi, tým je moja viera silnejšia**. Pán Ježiš sám v prečítanom texte tvrdí niečo iné – znie to až priveľmi progresívne a pritom tak jednoducho: **Silu viery neurčuje len to, čo viem, ale to ako podľa nej žijem**. To, čo sa v našom každodennom živote neprejaví ako konkrétny čin a postoj, je len ilúziou, bublinou, ktorá spľasne pri prvom náraze nepriazne. **Pozorujúc svoj dnešný deň sa budem pýtať, čomu skutočne verím...** (ES 642)

Daniel Kobyľan

Pokorným dáva milosť. Príslovia 3,34

Kto by sa medzi vami chcel stať veľkým, bude vašim sluhom. Matúš 20,26

4.Mojžišova 6,22-27 :: Modlíme sa za: Budikovany (Ri)

Nedeľa Deviatnik. Septuagesima

Nezakladáme svoje prosby na svojich zásluhách pred Tebou, ale na Tvojom hojnom milosrdenstve.

Daniel 9,18

27. NEDEĽA 1.Korinským 9,24-27

Beh o cenu. Apoštol Pavel sám o sebe vrazil, že je **najmenší z apoštolov** a nie hoden menovať sa apoštolom, lebo prenasledoval cirkev Božiu (1 Kor 15,9). Jeho pokora a oddanosť verne stáť v službe Pánu Bohu, je zrejماً. Dnes mnohí týrajú svoje telo, aby dosiahli úspech a postúpili v kariére, prípadne, aby boli zvolení do rôznych funkcií, a pritom sa udeje veľa všeličoho, čo im na tejto ceste uškodí. Aj z toho sa dá poznať, či prospech sledujú. Umŕtvovanie tela v príprave pred úspechom, je zjavné aj v sekulárnom svete. Namáhajú sa, „**aby dosiahli porušiteľný veniec**“. No naša námaha nie je pre porušiteľný veniec, ale pre **neporušiteľný**. Pre večnosť. A keď niektorí zodpovedajú len za seba, veriaci človek, ktorý má prinášať evanjeliovú zvesť, nemá zodpovednosť len za seba, ale aj za tých, ktorým káže. Toho však musí byť hoden. Zloba, lakomstvá, rúhania... (Mk 7,21-23), to človeka poškrvňuje. A to vychádza z jeho vnútra. Dôležité je, byť omilostený Kristom, podrobovať svoje telo službe, aby sme neboli nehodní niesť posolstvo Evanjelia. Veď pri behu, či akejkoľvek záťaži je nebezpečenstvo veľké a krehkosť tela nemusí odolať. Preto si ho musíme trénovať mocou Ducha. Zachovať si, tak povediac, čisté duše. (ES 37)

Ján Brozman

Preorte si úhor a nesejte do trnia! Jeremiáš 4,3

Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nehodí sa pre kráľovstvo Božie. Lukáš 9,62

Matúš 20,1-16a :: Matúš 9,9-13 :: Žalm 18,1-20 :: Modlíme sa za: Časopis Cirkevné Listy

28. PONDELOK Lukáš 7,11-17

Nezávislý Boh. V dnešnej dobe kresťanov rozdeľujú zázraky a uzdravenia, ako keby boli mierou ich viery. Ježiš koná nezávisle a rozumie ľudskej bolesti. Ťažké je prijať svoje utrpenie alebo utrpenie blízkej osoby. Našou prirodzenou túžbou je oslobodiť sa od neho. Zápasíme o uzdravenie, ale našou prvoradou snahou by malo byť poznanie Božej vôle a zámeru. Je úžasné, že aj zázrakmi dnes Boh potvrdzuje svoju moc a lásku k nám, ľuďom. Uzdravenie, či zázrak však nie je cieľom, **ani prostriedkom k viere**. O tom by mohol rozprávať učeník Tomáš po svojej skúsenosti so vzkriesením Pána Ježiša. Div vzkriesenia

mládenca bol výnimočný. Ježiš ho vykonal nezávisle od prosieb kohokoľvek z prítomných. On cítil bolesť a zármutok s matkou. Videl jej bezvýchodiskovú situáciu, keďže bola vdova a mala len tohto jediného syna. Za márami išla sama s bolesťou, ktorú nik nemohol do hĺbky poznať a ani jej pomôcť. Z tohto Jeho zvláštneho oslovenia tejto matky – „**Neplač!**“ – jasne vidno, že matku uistuje, že má vládu nad jej ťažkou situáciou a pozná z nej východisko. Zvláštne je poradie, ktoré pritom uplatňuje: 1. uistenie a príkaz: „ver, ja mám moc“ („**neplač!**“), 2. koná samotný čin – vzkriesenie. Je zvrchovaným vládcom a tak aj koná. Aj nám Božie Slovo radí, ako postupovať v situácii ťažkého bóľu a utrpenia. Nie chabá útecha, či zľahčovanie, ale „**plačte s plačúcimi**“ a modlitby za seba navzájom. (ES 233)

Milan Bruncko

Vložil mi do úst novú pieseň, chválospev nášmu Bohu. Žalm 40,4

Riekol mu (slepému) Ježiš: Vid! Tvoja viera ťa zachránila. A on hneď videl a nasledoval Ho, oslavujúc Boha. Lukáš 18,42-43

Lukáš 19,1-10 :: Modlíme sa za: Ábelová (No)

29. UTOROK Lukáš 7,18-23

Naplnenie svojho poslania. Ján Krstiteľ je vo väzení. Očakával by som, že sa bude zaoberať sám sebou a situáciou, v ktorej sa nachádza. Ten, ktorého hlásal, si chodí po slobode a „užíva slávu“. Ale Ján sa ani náznakom nesťažuje na svoju situáciu. Netrápi sa s tým, ako bude vyzerat' pred svojimi učeníkmi a či aj oni neostanú s Ježišom. Trápi ho jediná vec a tá zamestnáva jeho myseľ: „či som naplnil svoje poslanie“? Preto posielal svojich učeníkov za Ježišom s jedinou otázkou: „**Ty si Ten, čo má prísť a či iného čakať?**“ A odpoveď Pána Ježiša je odpoveďou nielen Jánovi, ale nám všetkým. Skúmame Písma, drží sa Písma! Ján dobre poznal Izaiášovo proroctvo o Ježišovi. Mocné skutky, ktoré Ježiš konal, naplnili proroctvá a potvrdili pravosť Ježiša ako Krista. Z Jeho odpovede sa dozvedáme, že „Ján, ty si naplnil svoje poslanie a ani tvoja situácia nech ťa neuvedie do pochybností a pohoršenia“. Pre každé Božie dieťa je dnešný text výzvou k zápasu o naplnenie svojho poslania. Nech tento zápas neprehrá tento svet ani skúšky a zápasy! Preto majme odvahu hovoriť s Ježišom aj o svojich pochybnostiach! (ES 498)

Milan Bruncko

Boh je s tebou vo všetkom, čo konáš. 1.Mojžišova 21,22

Milosť nášho Pána Ježiša Krista s vami! 1.Tesalonickým 5,28

Židom 12,12-17 :: Modlíme sa za: Budimír (Ko)

30. STREDA Lukáš 7,24-35

Boh má s mojím životom plán. V živote človeka môžu nastať len dve situácie, buď plní Boží zámer so svojím životom, alebo ho odmieta. Pán Ježiš často zdôrazňoval túto pravdu – je úzka a široká cesta, tesná a široká brána... Ján Krstiteľ splnil predpovedaný plán úplne – „**pripravil cestu Pánovi**“. Na jeho výzvu ku krstu pokánia reagoval obyčajný ľud aj colníci. No tí, od ktorých by sa to najskôr očakávalo, tí, ktorí boli vzdelaní v zákone, túto ponuku milosti odmietli. „**Zmarili úmysel, ktorý mal s nimi Boh**“. Je to v živote človeka **tragédia**, ak svojou neposlušnosťou zmarí Boží zámer. Samoospravedlňovanie sa vlečie s ľudstvom už od jeho pádu. Raz hádzeme vinu za svoju neposlušnosť na iných, inokedy sa ospravedlňujeme svojou „múdrosťou“. Potom je Biblia len knihou o Bohu a nie Božím Slovom. Vyberáme si z nej len to, čo sa nám hodí. My rozhodujeme, čo z Biblie ešte je Božie Slovo, a čo už nie. Poslušnosť voči Božiemu Slovu neznamená prežiť život bez problémov, ale tu ide o večnosť, o Božie kráľovstvo. Ján Krstiteľ po naplnení svojho poslania neskončil na zaslúženom dôchodku. Čakalo ho väzenie a poprava. Ale len v tomto živote. Pre Jána, ale aj pre všetky verné Božie deti je pripravené Božie kráľovstvo. (ES 634)

Milan Bruncko

Boh má múdre srdce a veľkú moc; kto sa Mu kedy vzoprel? Jób 9,4

Ale ktože si ty, človeče, že odvrávaš Bohu? Rímskym 9,20

Matúš 10,40-42 :: Modlíme sa za: Budiná (No)

31. ŠTVRTOK Lukáš 7,36 – 8,3

Láska a odpustenie. Medzi odpustením a láskou je súvislosť. Kto chce ozajstne a skutočne milovať, musí sa naučiť veľa odpúšťať; no platí to aj opačne. V biblickom texte vidíme hriešnu ženu, ktorá si dovolí

prísť k Spasiteľovi a dotýka sa Ho. Ako si toto mohla dovoliť? Ježiš sa však pozerá na každého človeka očami plnými nekonečnej Božej lásky. Očami toho, „**Ktorý bol poslaný ľuďí nie odsúdiť, ale spasit’!**“ A takto nás hodnotí dodnes. Vždy hľadá na srdce človeka, pretože Mu vždy ide o spasenie a záchranu. Aký rozdiel je medzi Ním a naším ľudským, náboženským a cirkevnickým pohľadom! My chceme všetkých a všetko okolo seba čím skôr posúdiť, zaškatulkovať a rýchlo aj odsúdiť to, čo nie je podľa našich, neraz nazývaných „luteránskymi“ pravidlami života. A takto veľmi rýchlo uzavrieme ľudí do poličiek: „Dobry veriaci, dobrý cirkevník“ a „neznaboh, či pohan“. Nezabúdajme však na posolstvo Písma: Boh hľadá na srdce, nie na zdanie. Preto vždy pamätajme: „**Odpúšťajú sa mnohé hriechy tomu, kto mnoho miluje. Komu sa však málo odpúšťá, málo miluje**“. Tak svoju lásku k Ježišovi dokazovali aj ďalšie ženy (aj muži), ktorí Mu posluhovali, ktorí Mu ochotne obetovali svoj čas, svoju službu. A preto otvorme svoje srdcia dokorán, no viac, ako doteraz a hľadáme lásku a pomoc namiesto súdenia! Amen. (ES 245)

Jaroslav Otepka

Ale Hospodin je pravý Boh, On je živý Boh a večný Kráľ! Jeremiáš 10,10

Anjel povedal Márii: Ajhl’a, počneš, porodíš syna a bude kral’ovat’ nad domom Jákobovým naveky a Jeho kráľovstvu nebude konca. Lukáš 1,31.33

1. Korintským 3,(1-3)4-8 :: Modlíme sa za: Bukovec (My)